

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקצב ♦ שנה יב

ימי הפורים ה'תשפד

דברי אלוקים חיים מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

...והימים האלו זכרים ונעשים בכל דוד ודור, וכבר אומרו ברמז שפורים הוא בדרגא יותר גדולה מיום הקדוש שהוא יום הכיפורים, כלומר הוא כ- פורים, אבל פורים הוא בבחינה יותר ויותר כי ביום כיפורים יש ענין וחיוב של עינוי מחמשה העינוים, אבל ביום הפורים הוא אדרבה יום משתה ושמחה שהוא בבחינת יום כיפור כמו שהיה בימי שלמה המלך שאכלו ושתו ויצאה בת קול לך אכול בשמחה לחמין כי רצה ה' את מעשיך.

וזכין לקרוא את המגילה הק' שמקובל הוא שכל המגילה הוא שמותיו של הקב"ה בדרך נסתר ובפרט "המלך" בסתם הוא רמז גלוי שהכוונה למלך מלכי המלכים הקב"ה, וידוע מה שאמרו הצדיקים הק' שהקריאת המגילה הוא כולה לעילא ולעילא ואשרי מי שזוכה להרגיש זאת, ולכל הפחות שיאמין אדם שקריאת המגילה אין זה כסיפור בעלמא אלא כולה קדושה וברוח הקודש נאמרה ונכתב בספר כמו הספר תורה מסיני.

והנה הצדיקים הק' ובפרט תלמידי הבעש"ט בכל עדה ועדה ברובם קראו את המגילה בעצמם בקול חוצב להבות אש ובכוונות גדולות ועצומות.

ועלינו לזכור זאת ולא לשכוח ח"ו אלא להיות מצפה מתי כבר יגיעו מעשי למעשי אבותינו ורבותינו הק' שהרגישו הקדושה של יום הפורים וה' יעזור לנו שנזכה להגיע לזאת כי הימים האלה זכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה ומדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

וכתב הרמב"ם כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר והרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינם בטלין לעולם (והראב"ד בהשגות כ' שהכוונה הוא לא שיבטל דבר מכל הספרים שאין ספר שאין בו לימוד אלא כך אמרו שאפילו יבטלו שאר הספרים מלקרות בהם מגילה לא תתבטל מלקרותה בציבור) ועוד כתב הרמב"ם שאע"פ שכל זכרון הצרות יבטלו שנאמר כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני ימי הפורים לא יבטלו שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם עכ"ל, ויה"ר שיעשה לנו ה' ניסים ונפלאות כמו שעשה לנו בימים ההם, בביאת גואל צדק ברחמים ובחסדים מגולים במהרה בימינו אמן.

דברות קודש מרחן רבינו עט"ר שליט"א

הנס שהיה עם מרדכי ואסתר בא לידי ביטוי באדר השני. ועל זה אומרים משנכנס אדר, ובפרט אדר שני, מרבים בשמחה. בשנה כזו הקב"ה כאילו נותן ללבנה את הכוח להרבות אור יותר מבשאר חודשי אדר שבכל שאר השנים, לכן משנכנס אדר מרבים שמחה. השיתוף הזה של השמחה שמתחילה בחודש אדר, מהזמן שמשמיעים על השקלים, כדי לעורר בנו את הצמא להיות מקושרים לפחות במחשבה לבית המקדש, זהו הדבר שמביא את השמחה האמיתית.

שהשורש של כל השמחה לא יהיה קיים בעולם בלי בית המקדש. הגמרא בחגיגה אומרת שמצד אחד כתוב על הקב"ה "במסתרים תבכה נפשי" על חורבן בית המקדש, ומצד שני כתוב "עוז וחדוה במקומו". אז איך זה מסתדר ביחד? אומרת הגמרא בחגיגה, יש בתים חיצוניים ויש בתים פנימיים. כלפי חוץ יש שמחה. בפנים כל עוד שאין בית מקדש - "במסתרים תבכה נפשי" מפני גאוותם של ישראל, גאוותם של ישראל הכוונה לבית המקדש.

כאשר אסתר הגיעה אל המלך "אשר לא כדת" הוא אמר לה "ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעשי". אומרת הגמרא במגילה (רש"י מביא את זה על המקום), עד חצי המלכות אבל את כל המלכות לא, והוא התכוון לכך שהוא לא ייתן רשות לבנות את בית המקדש. לכאורה לא ברור מה הקשר בין "חצי המלכות" לבית המקדש? אלא ברור שזהו הסיפור שמרחף ברקע של המגילה, הוא התשתית והיסוד לכל האירועים. לכן כתוב "כשבת המלך אחשוורוש", אומרים חז"ל שהוא השתדל לשבת על הכיסא של שלמה המלך.

הגמרא אומרת שהוא עשה חשבון שישראל כבר לא יגאלו. "וכלים מכלים שונים", כתוב שהוא השתמש בכלי המקדש, וזו הסיבה שאת הפסוק הזה קוראים בניגון של מגילת איכה. הוא לקח את כלי המקדש, הוא חילל אותם. כל מה שנהפך אח"כ לטובה לא היה רק עצם ההצלה, גם המצב הרוחני של עמ"י ניצל, גם בית המקדש הוקם בזכות הנס.

הגר"א (בפרק א בישעיהו) אומר שעיקר החיות של הבריות, של ישראל, מגיעה מבית המקדש. כשם שכתוב על אדם הראשון "ויצר את האדם עפר מן האדמה", שהוא נברא ממקום המזבח, מעפרו של בית המקדש, כך נקודת החיות של כל אדם היא מבית המקדש. בית המקדש הוא הנקודה המרכזית שממנה הושתת העולם. החתם סופר בתשובות כתב שאומרים שמקום המקדש גבוה מכל מקום "וקמת ועלית", והרי אנו רואים מקומות גבוהים הרבה יותר? אומר החתם סופר, הנקודה ממנה התחיל הכדור היא נחשבת לנקודה הכי גבוהה, העולם נבנה ממקום בית המקדש, לכן הוא המקום הכי גבוה בעולם. אדם הראשון נברא משם, "עפר מן האדמה" אומרים חז"ל, מבית המקדש.

**קבלת קהל ומשתה היין
בבית כ"ק מרחן רבינו שליט"א**

רח' דב גור 20/23 אשדוד

ביומא דפוריא

מהשעה 1.30 עד דלא ידע

שוה"ט החל מהשעה 17.00

ברכות וישועות האן קיין סוף

נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי (אסתר ג, ז)

ע"פ משל כשעשיר מופלג צריך לאיזה סך להלוות לו על איזה שעה, והולך לחבירו שהוא גם כן עשיר מופלג, אינו בא בבקשה לפניו להלוות לו, אלא בלשון שאלה, היש תחת ידך איזה סך להלות לי, ותכף משיב לו הן, ולשון בקשה שייך לעני המבקש איזה טובה מעשיר, ובאמת אסתר המלכה כבר מסרה נפשה באמת על עמה ועל קידוש השם, ולא אמרה אלא דרך שאלה 'נפשי בשאלתי' שאינו אלא לשון שאלה, שאני שואל ממך אם תתן לי או לא, כי כבר מסרתי נפשי באמת 'אבל עמי בבקשתי' אבל נפשי לא שייך ביה לשון בקשה, כי ברצון נפשי ובשמחה אני נותן נפשי על ישראל. (בן ביתי)

מה שאלתך וינתן לך

בכל ימי השנה אנו אומרים תפילה עושה מחצה, הכח של ימי הפורים היא שבהם פועלים אנו בתפלתנו את בקשתינו באופן מלא ובשלימות ולא מחצה, כפי הנאמר מה שאלתך וינתן לך.

(מין רבינו שליט"א)

ימי הפורים

קבעו חז"ל פורים ב' ימים, י"ד אדר לפרחים וט"ו למוקפין, כדי שלא יבטל העולם מלימוד התורה, וכאשר הפרחים יהיו עסוקים במצוות היום יעסקו יושבי המוקפין בתורה, וכן איפכא.

(חת"ס)

כמו ביוה"כ עיצומו של יום מכפר כן ימי הפורים עיצומו של יום עושה מחיית עמלק, רק האדם צריך שיזכור שהיום יום הכיפורים וכן שהיום פורים

(פרי צדיק)

ימי הפורים האלה הם המעמידים את רגליהם של ישראל שלא יתמוטטו ח"ו בגלות.

(שם משמואל)

בשם הרה"ק מברדיטשוב זי"ע כי בנס פורים הראה הקב"ה שאפילו אחרי שהגזר דין נכתב ונחתם, מכל מקום על ידי תפילותיהם הם יכולים לבקוע את כל השערים, ואפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.

(בית אברהם)

הנה בפורים נמצא סגולת פקודת ישועה בזרע של קיימא, כי תיבת פורים יורה על פריה ורביה, ובגמרא מצינו על פורים בלשון פוריא, שבודאי מורה על זה.

(תורת אמת)

מבואר בספה"ק שבפורים הוא גמר חותם לטובה כטעם ונכתב ונחתם בטבעת המלך.

(עטרת ישועה)

והימים האלה מזכרים ונעשים כי ימים האלה יש להם סגולה תיכף שמזכירים דבר טוב על ישראל תיכף נעשה כך חז"ל מזכרים ונעשים

(תורת חיים)

ע"י המגילה יוכלו להמשיך ישועות הנצרכות ונ"ל כי מגיל"ה גי' מזל"א שיוכלו להמשיך על ידה, בני חיי ומזוני כשאחז"ל בני חיי ומזוני במזל תליא מילתא.

(שער יששכר)

כל הפושט יד נותנים לו.

נראה לבאר ב"ה הכוונה, "כל הפושט יד", לעזור לאחרים, זה הפושט "יד", ראשי תיבות "ל'עזור ד'לים", אז "נותנים לו" מן השמים, מידה כנגד מידה, כיון שמרחם על הבריות, מרחמים עליו מן השמים.

(גם אני אודך - פורים)

ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך וגו'

ידוע ששבע הנערות רומזות לשבע המדות הקדושות, וכיון שיש בניהם גם גבורה ויש להמתיקה ברחמים ע"כ הרה"ת של "לתת לה מבית המלך וישנה הם הרה"ת של ו'תיכנס ל'נו ל'פנים מ'שורת הדין ב'רחמיו וה'מרובים.

(הרה"ק מנחם מנדל מווישיווא - שארית מנחם)

נפשי ושאלתי ועמי בבקשתי וכו'

עיקר כוונתי בתפילתי לתקן הנפש ולהתפלל עבור כל ישראל לא עבור הנאות גשמיות רק הכל לתקן הנפש ולצורך כל ישראל.

(הרה"ק נפתלי צבי מראפשיץ - זרע קודש)

ויעבור מרדכי וכו' (ד, ז)

פירוש שהיה הארת מרדכי בוקע ועובר אפילו עד עולם העשיה

(הרה"ק אורי מסטרעליסק זי"ע - אמרי קדוש)

אם על המלך טוב יכתב לאבדם וגו'

להבין מה שצוה דייקא לכתוב בספרים לאבדם, ואם אמר יאמר המלך בעל פה לא ישמעו לדבריו, ומה גם שרצה ליתן כסף בעדם, גם מה שאמר 'על ידי עושי המלאכה', אך נראה לרמז כי מחשבתו הרעה היתה לקחת אותם לצבא חיל המלך זהו 'יכתב' דייקא, כמו עתה שכותבים בספר הזכרונות שזה האיש עמד על המבחן ונבחר לצבא, ועל ידי זה ממילא יהיה 'לאבדם' כי לא יזכר שם ישראל עוד, כי יהיו מחללי שבתות ועוברים על התורה ח"ו, ואם אמור יאמר המלך, אם אקחם מי הוא אשר יפרנסם, ועל זה אמר 'עשרת אלפים כיכר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה', היינו שהוא יפזר על זה ממון לפרנסם בעת שיהיו אצל שרי הצבא, וגם על מלאכת כלי זיון. ועל זה אמר המלך סתם 'הכסף נתון לך' והע"ם נוטריקין ה'פר ע'צתם ו'קלקל מ'חשבתם כמו שרמז אא"ז צוקלה"ה וכל הקמים והחושבים עלינו לרעה, דעתם יסכל, ולא תעשינה ידם תושיה.

(עטרת ישועה - דזיקוב)

ישנו עם אחד מפוזר ומפורד

שהמן אמר כי ישראל מפורדים ואין בהם אחדות, שבזה רצו לעורר ח"ו התגברות הדינים על ישראל, ועל כן אמרה אסתר לך כנוס את כל היהודים שיעשו אחדות.

(אוהל תורה)

אשר הוא יהודי

אנו רואים במגילה שמרדכי היו רצוי לרוב אחיו, אומרים המפרשים שחלק מהסנהדרין התרעמו על מרדכי, מדוע עוסק בעסקנות ולא מקדיש יומם ולילה אך ורק ללימוד התורה.

נשאלת השאלה היכן הם היו כל זמן של הגזירה, ומדוע נטפל המן דווקא על מרדכי ולא על גדולי ישראל האחרים שבדורו.

אלא נראה לומר בדרך אפשר, שגדולי ישראל האחרים דגלו בשיטה של לדאוג ראשית כל לרוחניות של בני קהילתם, ולא התעסקו בקירוב כלל ישראל, ואילו מרדכי הצדיק עסק כל

כולו בקירוב קרובים ורחוקים כאחד, זה מה שהפריע להמן, תשבו ותלמדו ותעבדו את השם אבל תעסקו בקירוב ובחיזוק

לבבות הנשברים על כן יצא במלחמה נגדו, וע"ז נאמר במגילה "אשר הוא יהודי" אשר הוא עוסק ודואג ומיידה את

כל היהודים ולא דאג רק לבני קהילתו, חוגו ועדתו.

(מין רבינו שליט"א)

עובדות חיים

הקורא למפרע

סיפר הרה"ח ר' משה הערש ראזענבערג נ"י שפעם אחת בפורים שמע מרבו הרה"ק מווישאוווע זצ"ל, שסיפר שהיה גביר אחד שנסע לאחד מבני הרה"ק מדזשיקוב (אמר, צו איינעם פון די דזשיקובער קינדער). כשהיה שם פעם בפורים חשב, הרבי מוציא אותי בקריאת מגילה מפני שאני נותן לו משלוח מנות גדולה, ובאמצע קריאת המגילה חשב שהרבי הקודם קרא יותר טוב ממנו (דער פריערדיגער האט שענער געלייענט).

כשהלך להפרד מהרה"ק, אמר לו הרה"ק, שמע נא, בני, (פארשטייטו מיין קינד) הקורא את המגילה למפרע, פירוש, אם אחד קורא את המגילה לשם פרעון (ווייל ער באצאלט) לא יצא. והמשיך אחר כך, הקורא את המגילה למפרע, מי שאומר בשעת קריאת המגילה שהקודם לו, היינו הרבי שהיה למפרע, קרא באופן נאה יותר, גם כן לא יצא...

(שיח זקנים ח"ד, עמ' קיז)

יוודע הדבר למרדכי (ב, כב)

"והן לא היו יודעין כי מרדכי מיושבי לשכת הגזית היה והיה יודע בשבעים לשון (מגילה י"ג:) מסופר שפעם אחת הגיע מונטיפיורי אל בעל "חידושי הרי"ם", וניסה לשכנע אותו בחשיבות לימוד השפות, באמרו שכל הנס של מגילת אסתר נבע מכך שמרדכי ידע שבעים לשון! אולם בעל "חידושי הרי"ם" השיב לו מיניה וביה: "אדרבה, בדברך יש הוכחה לכך שאין ללמוד שפות נוספות! שכן, אילו היו כל היהודים יודעים שבעים לשון, היו בגתן ותרש חוששים לדבר בשפתם בסמוך למרדכי היהודי. אך מכיוון שסברו שכל היהודים הם בורים ועמי ארצות המבינים אך ורק אידיש, הם שוחחו בחופשיות ליד מרדכי... (ומתוק האור)

אם על המלך טוב יכתב לאבדם (ג, ט)

מסופר, שפעם הסב הגאון רבי חיים מוואלז'ין לסעודת פורים, שבמהלכה הגיעו עניים רבים לקבל מתנות לאביונים, וכל הפושט יד נותנים לו. אחד העניים יהודי זקן, לאחר שפשט יד וקיבל מטבע אחת, ביקש מרבי חיים מטבע נוספת, בהבטיחו: "אם תיענה לי – אשמיע באוזניך חידוש מעניינא דיומא". נעתר לו רבי חיים, ואז שאלו הזקן: היכן נרמז במגילה מה שאמרו חז"ל במדרש שגזירת הכליה בימי המן נחתמה בטיט ולא בדם, ומשום כך עלה בידי מרדכי לבטל את הגזירה על ידי התשובה והצום? כך שאל הזקן – ומיד גם השיב: הדבר נרמז בלשון הפסוק "אם על המלך טוב יכתב לאבדם", וכן להלן (ט, כב): כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם,

ואת "לאבדם" יש לקרוא לאבדם, כלומר: שהגזירה לא נחתמה בדם, אלא רק בטיט. רבי חיים התפעל כל כך מחידוש זה, ובביקורו הקרוב בוויילנא, סיפר זאת לרבו הגר"א, שהתרגש ואמר לו: 'הזקן שאמר לך דבר זה – הוא הזקן שגילה זאת למרדכי הצדיק, וזהו אליהו הנביא!' (כמוצא שלל רב)

ויספר המן לזרש אשתו ולכל אוהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו (ו, יג)

אמר הרה"ק בעל השפת אמת מגור זי"ע – בא וראה, כמה שווה חברות שתלויה בדבר! לפני כן, בעת שסיפר להם את צרותיו, הם קרויים "אוהביו", ולאחר מכן כששמעו את הדברים, והם רוצים לענות לו, הם קרויים "חכמיו". למה? מה קרה? אלא, בהתחלה כשהוא סיפר להם את "אשר קרהו", הוא עוד הגיע בתור "המן" משנה למלך. ולכן כולם רצו להחניף לו ולהסתובב סביבו, והיתה זו "אהבה התלויה בדבר", לכן הם נקראים "אוהביו". אבל כשרק החלו להריח ולהבין שהאדם העומד לפניהם בצרות – "נפול יפול", בטלה אהבתם וכולם החלו להתרחק ממנו, וכבר הם נקראים "חכמיו". (שפת אמת)

מילתא דבדיהותא

ראו פעם אחת עם הארץ כשהוא יושב ומגרד בסכין כל שם "המן" הכתוב במגילת אסתר המודפסת בסוף החומש. גערו בו: איך אתה מקלקל את המגילה? תמה עם הארץ: הרי כתוב במפורש בתורה "מחה תמחה את זכר עמלק", אם כן צריך למחוק את שם המן מן הספר! אמרו לו: מילא שמו של המן ראוי למחוק אותו, אולם בזה אתה מגרד ועוקר גם את המילים הקדושות שמעבר לדף מול תיבת המן?! אמר להם אותו עם הארץ: הרי אמרו חז"ל 'אוי לרשע ואוי לשכנו...'

עם הארץ אחד שאל את חברו: משה רבנו כידוע נולד ביום ז' באדר, אם כן יוצא שיום הברית מילה שלו חל ב"ד באדר שהוא פורים, והשאלה היא במה התחילו אז, אם במגילה או בברית? חברו ה"גאון" עיין, יגע ומצא, ענה ואמר לו: העיר גושן מסתמא היא מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, ואם כן אין מקום כלל לשאלתך, כי שם קורים את המגילה ביום ט"ו ולא ביום י"ד...

ותשם אסתר את מרדכי על בית המן (ח ז)

פעם בסעודת פורים בצל הרה"ק רבי יואל מסאטמר זי"ע, כטוב לב המלך ביין, פתח הרבי ואמר בצחות: למה התגלגל הדבר מהשמים שינתן בית המן למרדכי? וכי אין הקב"ה יכול לשלוח למרדכי סכום כסף מכובד בכדי שיוכל לקנות לעצמו בית מגורים כפי רצונו ומחשבתו? אף הוא חזר ויישב: היא הנותנת! לו היה הקב"ה מזמין למרדכי הצדיק סכום כסף בכדי לבנות בית, הלא היה בונה לעצמו בית קטנטן לפי "השגותיו"... וכדרך הצדיקים שמסתפקים במועט ואין להם כל "השגה" בבניינים וארמונות מפוארים... לפיכך סיבבו משמים שבית המן ינתן למרדכי, ובית המן בוודאי היה בנין וארמון מפואר, ואותו הבניין רב הפאר נמסר למרדכי הצדיק...

מונהגי חיים

פ"א סיפר רבינו (הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע), שאצל גבול פולין וטשעכ"י יש עיר בשם טעשין, מחציתה היתה בפולין ומחציתה בטשעכ"י, ובחלק הנקרא פויליש טעשין היו דרים שם הרבה חסידים ויראי ה', ובטשעכ"ש טעשין דרו בה אנשים מהמתקדמים, אמנם בטשעכ"ש טעשין היה מקום פרנסה בריח, ורצו הרבה חסידים לעבור את גבול ארץ פולין, ולגור בצד העיר אשר בטשעכ"י. ושאלו בעצת מרן הקדוש בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, והשיב להם שאם לא ין תרו גם שם על שום מנהג קל שנהגו בה החסידים, אזי הרשות בידם לעבור לגור בצד השני, והדגיש מרן הד"ח ז"ל ואמר: שלא ישנו אפילו במנהג קל, ואפילו המן קלאפן (=הכאת המן) אצל קריאת המגילה.

(זמירות דברי יואל - ימי הפורים, עמ' לא)

המן טאש" - על שום מה?

הגאון רבי יעקב ברלין ז"ל, אביו של הנצי"ב, היה מדקדק במנהגי ישראל. ופעם בערב פורים יצא לשוק לקנות "אזני המן" (המן טאשין) ולא מצא לקנותם. פיזר הרבה כסף להאופה שיאפה "אזני המן" לא רק בשבילו אלא שגם יחלקו לעניים. אחדים מידידיו עקמו את אפם ואמרו: וכי בשביל זה כדאי לבזבז כסף רב? החזיר להם רבי יעקב: טועים אתם, רבותי, אם אתם מקילים ראש במנהג זה! האם יודעים אתם למה נקרא המאפה הזה בשם בשם "המן טאש"?" מפני שיש לו שלושה קצוות, להזכיר לנו מה שאמרו חכמינו על הפסוק: "בלילה הווא נדדה שנת המלך": נדדה שנתם של שלשת אבות העולם ממערת המכפלה (ילקוט שמעוני, ומקורו במדרש פנים אחרים, ב), ובזכות שלשת אבות אלה תש כחו של המן ועל כן קוראים למיני תרגימא אלו בשם "המן-תש" כי תש כחו ונידון לתליה, ומנהג ישראל תורה הוא.

(ויקהל משה)

הליכות חיים

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס "גם אני אודך"

האם יש חיוב ציצית בתחפושת העשויה מארבע כנפות

ד. ואולם אם הוא עשוי מסוג הנקרא 'אלבד' יתכן שאין בזה כלל חיוב ציצית, ועל כל פנים כלפי קטן יש להקל בזה.

כשאר התחפושת של הקטן

ה. אם לא היתה כוונתו להקנות את הבגד בשביל הקטן יש מקום לפטרו מן הדין מדין טלית שאולה, ומכל מקום ראוי להחמיר בזה למעשה משום מראית עין, ואף שחז"ל החמירו בטלית שאולה רק לאחר ל' יום הכא שאני שהקטן משתמש בה כאילו היא שלו ממש, והרי קנאוה כדי להשאילו לו. – ואולם אם באמת שאל טלית זו מאדם אחר הרי זה פטר מצד הדין.

מעיל של כהן גדול

ו. ויש לציין כי דין זה מצוי גם באלו שמחפשים את בניהם לכהן גדול, ועושים את המעיל כשיטת הרמב"ם שהוא פתוח לגמרי מן הצדדים, שגן כן יעשו קרן אחת עגולה. [ונכבר דנו בזה האחרונים כלפי המעיל של הכהן גדול בעצמו מדוע לא היה בו חיוב ציצית, ואכמ"ל]. (עכ"ל).

וראה ב'כרם אליעזר' המקורות לכל זה, וראה גם בקובץ מה טובו אהליך יעקב [היוצא לאור לע"נ הרב טלי סקוצילס צ"ל] (כרך ט' עמוד צ"ט) ששם הבאתי תשובות מרן הגר"ק קניבסקי צ"ל שאף הורה להחמיר בזה להטיל ציציות בבגד של תחפושת שיש בו ד' כנפות.

בברכת פורים שמח וכשר

לקראת ימי הפורים הבאים עלינו לטובה ולברכה ראיתי לעורר הלכה נחוצה שאינה ידועה לרבים בענין חיוב ציצית בתחפושת, והנני מעתיק מה שכתב בזה אחי הגאון רבי אליעזר הכהן רבינוביץ שליט"א [דומ"ץ בבית ההוראה של הגרמ"ש קליין, ורב דק"ק חוקי חיים שומרי אמונים – בי"ש, ורו"כ דזיקוב וזינץ] בספרו הבהיר חינוך הבנים כהלכתו פרק קי"ד, ואלו דבריו:

בגד של תחפושת שיש בו ד' כנפות

א. תחפושות העשויה מבגד של ד' כנפות, וכגון אלו שעושים מבד מסויים כמין טלית קטן שיש בו ארבע כנפות, ומשחילים בו חוטים בעלמא שאינם טוויים לשם ציצית, ראוי ונכון לכתחילה לעשות אחת מהקרנות עגולות (בשיעור שיהא ניכר למראית עין שהוא עגול), אי נמי לתפרו מן הצדדים באופן שיהא רובו סתום, כדי שלא יהא בו חשש חיוב ציצית.

ב. ואף שיש צד לומר דכיון שאינו עשוי לשם מלבוש להגן מפני השמש והצינה אינו נחשב כמלבוש, מכל מקום קשה לסמוך על סברא זו לחוד, וכן הורו כמה מגדולי זמנינו, ובפרט באופן שהוא במקום בגד אחר קבוע, שאז בודאי יש על זה שם מלבוש.

ג. אכן בקטן שלא הגיע לחינוך והיינו עד גיל שש יתכן שאין למחות ביד המקילים, ובפרט מבגד העשוי משאר מינים ולא מצמר שיש שסוברים שכל חיובו הוא רק מדרבנן, ומכל מקום למעשה כיון שאפשר לתקנו בקל יש להחמיר.

מתנות לאביונים בהידור רב

בשנה זו ניתן להעביר מתנות לאביונים שימסרו בו ביום לעניים ת"ח מהודרים

תרומות ניתן למסור אצל הרבנים כדלהלן

בית כ"ק מרן רבינו שליט"א

רח' דב גור 20/23 רובע ו' אשדוד

הרה"ג גמליאל רבינוביץ שליט"א

מו"צ בקהילתינו הק'

רח' תאנה 20 רחובות

הרה"ג מאיר סויסה שליט"א

רח' הורקנוס 5 אשדוד

הרה"ג יהושע וועבר שליט"א

לפני ואחרי התפילה בבית המדרש

הרבנית הצדקנית תליט"א

רח' רבי עקיבא 98 בני ברק

הגה"צ צבי רוזנטל שליט"א

חחדב"נ רבינו הק' זי"ע ודומ"צ קרית הרצוג

רח' דמשק אליעזר 25 בני ברק

הרה"צ מרדכי מוזס שליט"א

אב"ד קהילתינו הק' בבני ברק

רח' רבי עקיבא 26 בני ברק

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק משה יהושע זי"ע
בן הרה"ק חיים מאיר זי"ע
מו"ל'נין
נלב"ע ביום כ אדר תשעב

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו
הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל
ברא כרעא דאבוה
אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק אלימלך זי"ע
בן הרה"צ אליעזר ליפמן זצ"ל
מליענסק
נלב"ע ביום כא אדר

לעילוי נשמת

הרב ישראל צבי רוט זצ"ל
בת הרב מרדכי זצ"ל
נלב"ע כט אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלבע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.